

3 Евангелля св. Мацвея

Езус сказаў першасвятарам і старэйшынам народа: “Паслухайце іншую прыпавесць. Быў адзін гаспадар дому, які пасадзіў вінаграднік, абнёс яго агароджай, выкапаў у ім давіла, пабудаваў вежу ды, аддаўшы яго вінаградарам, паехаў. Калі ж наблізіўся час ураджаю, ён паслаў слуг сваіх да вінаградараў, каб забраць ураджай свой. А вінаградары, схопіўшы слуг ягоных, аднаго пабілі, другога забілі, а іншага закідалі камянямі. Той зноў паслаў яшчэ больш слуг, і з імі ўчынілі тое самае. Урэшце ён паслаў да іх свайго сына, кажучы: «Пасаромеюцца сына майго». Але, убачыўшы сына, вінаградары сказалі адзін аднаму: «Гэта спадкаемца. Хадземце, заб’ем яго і завалодаем спадчынай ягонай». І, схопіўшы яго, выкінулі з вінаградніку і забілі.

Калі ж прыйдзе гаспадар вінаградніку, што зробіць ён з гэтымі вінаградарамі?”.

Адказалі Яму: “Злачынцаў гэтых пакарае ліхою смерцю, а вінаграднік аддасць іншым вінаградарам, якія будуць аддаваць яму плады ў адпаведны час”. Езус кажа ім: “Няўжо ж вы ніколі не чыталі ў Пісаннях: «Камень, адкінуты будаўнікамі, стаў галавою вугла. Пан учыніў гэта, і дзіўнае яно ў вачах нашых»? Таму кажу вам, што адымецца ў вас Валадарства Божае і дадзена будзе народу, які прынясе плады яго”.†

Мц 21, 33–43

У добрых руках

Дзякуючы Божай логіцы, не толькі яўрэі, але і іншыя народы аказаліся ў межах Хрыстовага вінаградніку. У прыпавесці спадкаемца быў забіты. У рэчаіснасці, якую Езус прадказваў гэтай прыпавесцю, ён не толькі памёр, але і ўваскрос! Гэтая перамога адкрывае новыя перспектывы і аўтаматычна выключае ўсе прэтэнзіі на незаконнае прысваенне спадчыны. Навучанне, якое вынікае з прыпавесці, робіць справу абсалютна зразумелай: ніхто не можа ўзурпіраваць уладу над светам і іншым чалавекам – уладу, набытую мукай і смерцю Божлага Сына. Усе намаганні “канчатковых рашэнняў” шляхам насілля павінны скончыцца паражэннем.